

DĀ•VNO, DĀ•VNO TOMU ... 1.

StĀ™eda, 22 Ā•erven 2022

Praha je plnĀ; povĀ›stĀ-. A pokud moĀ¾no co nejhrĀ-zostrĀjnĀ›jĀ;Ā-ch. Snad kaĀ¾dĀ½ dĀ™m v centru mĀ›sta byl podle leg mĀ-stem podivuhodnĀ½ch a tajemnĀ½ch pĀ™Ā-bĀ›hĀ™, z nichĀ¾ naskakuje na zĀjdech husĀ- kĀ-Ā¾e a smrtelnĀ½ pot. DĀ™ ZlatĀ© studny v KarlovĀ› ulici, v centru Prahy mĀ›l bĀ½t svĀ›dkem dvojnĀ›sobnĀ© vraĀ¾dy. V 18. stoletĀ- se domu Ā™Ā-kalozlatĀ©ho slunce kvĀ›li pĀ™ekrĀ›snĀ© vĀ½zdobĀ› sochaĀ™e Jana OldĀ™icha Mayera.

PoslyĀ›te pĀ™Ā-bĀ›h o brutĀ›lnĀ- vraĀ¾dĀ› a dvou duĀ›Ā-ch, kterĀ© nemohly nalĀ›zt klid. Domem U ZlatĀ© studny podle povĀ›sti vĀ¾dy prochĀ›jel dĀ›suplnĀ½ pĀ›r. NeznĀ›mĀ½ rytĀ-Ā™ a jeho Ā¾ena, duchovĀ©, straĀ›jili obyvatele domu, protoĀ¾e bloudili chodbami, oba dokonce o hlavu kratĀ›Ā-. Ale nikdo nevĀ›dĀ›l, jakĀ© je jejich prokletĀ- a jak je vysvobodit. Jednoho dne se v tomto domĀ› usadil cukrĀ›Ā™ a rozjel svoji Ā¾ivnost. CelĀ½m domem vonĀ›ly pletence sypanĀ© cukrem, housky, kolĀ›Ā•e a jinĀ© sladkĀ© dobroty. Byl to poctivĀ½ a pracovitĀ½ Ā™emeslnĀ-k, miloval svoji prĀ›ci a neustĀ›je vymĀ›Ā›lel novĀ© zpĀ›soby, jak svĀ© lahodnĀ© vĀ½robky vylepĀ›it. ĀšdajnĀ› k nĀ›mu chodilo nakupovat celĀ© StarĀ© MĀ›sto.

Jednou veĀ•er cukrĀ›Ā™ pĀ™ipravoval pernĀ-kovĀ© tĀ›sto, ze kterĀ©ho vykrajoval rĀ›znĀ© postaviĀ•ky, hvĀ›zdiĀ•ky, srdĀ-Ā•ka atd. ProtoĀ¾e ale chtĀ›l pernĀ-Ā•ky udĀ›lat nĀ›Ā•m vĀ½jimeĀ•nĀ©, vymĀ›Ā›lel, jakĀ© jeĀ›tĀ› tvary by udĀ›lal. V tom ho napadlo, Ā¾e z tĀ›sta vytvořĀ™- obĀ› straĀ›jidla, rytĀ-Ā™e a jeho panĀ-, bloumajĀ-cĀ- po chodbĀ›ch za dveřmi cukrĀ›Ā™skĀ© dĀ›lny. ProtoĀ¾e ale nikdo nevĀ›dĀ›l, jak vlastnĀ› vypadajĀ- jejich hlavy, a cukrĀ›Ā™i pĀ™iĀ›lo, Ā¾e bez hlav by je nikdo nekupoval, zhotovil jim je podle svĀ© fantazie a Ā›jel spĀ›it.

JakĀ© bylo ale jeho pĀ™ekvapenĀ-, kdyĀ¾ rĀ›jno seĀ›jel do dĀ›lny a zjistil, Ā¾e postaviĀ•ky jsou bez hlav! PodezĀ™Ā-val sluĀ¾ku a pomocnĀ-ky, ti se ale duĀ›ovali, Ā¾e hlaviĀ•ky neulomili. VeĀ•er tedy upekł postaviĀ•ky znovu. RĀ›jno se situace opakovala, pernĀ-Ā•ky byly opĀ›t bez hlav. Rozhodl se tedy upĀ›ct tĀ™etĀ› vĀ›rku a v dĀ›lnĀ› pĀ™espat.

TĀ© noci se cukrĀ›Ā™ uloĀ›il na podlahu dĀ›lny. V noci se zĀ›stajasna probudil a uvidĀ›l nad sebou stĀ›t rytĀ-Ā™e i jeho panĀ-, oba mĀ›li na krku svĀ© hlavy. RytĀ-Ā™ova Ā¾ena promluvila: â€žUdĀ›lal jsi naĀ›je figurky, ale hlavy jsou vymyĀ›lenĀ©. PĀ™iĀ›li jsme, abys je opravil. MusĀ-Ā›j to ale stihnout do pĀ›lnoci, protoĀ¾e v tĀ© dobĀ› uĀ¾ musĀ- bĀ½t naĀ›je hlavy zpĀ›jtky ve VltavĀ›.â€œ

VydĀ›Ā›jenĀ½ cukrĀ›Ā™ se pustil do prĀ›ce a tĀ›snĀ› pĀ™ed hodinou duchĀ™ byl hotov.

RytĀ-Ā™ si figurky prohlĀ›dl a Ā™ekl: â€žSvou prĀ›ci jsi odvedl dobřĀ™e, mĀ›Ā› Ā›tĀ›stĀ-, kdyby se ti nepovedla, pĀ™iĀ›jel bys takĀ© o hlavu za snahu vydĀ›lat na naĀ›jem neĀ›tĀ›stĀ-. Za odmĀ›nu ti Ā™eknu nĀ›Ā› tragickĀ½ pĀ™Ā-bĀ›hĀ›!

PĀ™ed mnoha lety jsme byli v tomto domĀ› zavraĀ¾dĀ›ni majitelem. Okradl nĀ›s, naĀ›je tĀ›la odtĀ›hl do sklepa a zakopal i s ukradenĀ½mi penĀ›zi. NaĀ›je hlavy uĀ™ezal a hodil do Vltavy. Jestli nĀ›s chceĀ› vysvobodit, vykopej naĀ›je kosti a uloĀ¾ je na hĀ™bitovĀ›. KdyĀ¾ to udĀ›lĀ›Ā›, ukĀ›Ā¾e se ti i zakopanĀ½ poklad.â€œ

KdyĀ¾ rytĀ-Ā™ domluvil, on i jeho Ā¾ena zmizeli.

DruhĀ½ den rĀ›jno vzal cukrĀ›Ā™ motyku a seĀ›jel do sklepa. Po chvĀ›li kopĀ›nĀ- opravdu naĀ›jel ostatky dvou zavraĀ¾dĀ›nĀ½ch neĀ›Ā›astnĀ-kĀ™. Zabalil je do lĀ›tky a pohĀ™bil na hĀ™bitovĀ› do svatĀ© pĀ›dy. PĀ›r dnĀ- potĀ© se v domĀ› zĀ™Ā-tilo sklepnĀ- schodiĀ›tĀ› a za utrĀ›enĀ½m kusem zdi se ukĀ›jal malĀ½ vĀ½klenek, kterĀ½ byl plnĀ½ zlatĀ½ch mincĀ-.

Á Å½astnÁ½ cukrÁ½™ mÁ½l v ystarÁ½no do konce Á¼ivota a straÁ½idla
uÁ¼ se nikdy neukÁ½zala. HostÁ½© luxusnÁ½-ho hotelu, kterÁ½ v domÁ½ dnes sÁ½-dlÁ½-, se tak
rytÁ½-Á™e a jeho Á¼eny opravdu bÁ½t nemusÁ½-â€!

Praha byla a je stÁ½le krÁ½snÁ½!â€!

ZdravÁ½- vÁ½s vÁ½jehny â€ždoktorâ€œ